

Kral Krezüs ile Solon

Mustafa Aslan Aksungur tarafından yazıldı.
Çarşamba, 03 Aralık 2014 23:46 -

Tarih bize diyor ki:

“Dört bin yıldır odun yığınlarının üstünde salt BİLİM Adamları yakılır...!”

Şaşılıp, yanılıp ta bir de Kral yakılmak istendiği zaman, kralın astığı astık, kestiği kestik günlerindeki Bilgelerin söylediği bir akıl sözü, Kralı ateşten kurtarır.

Nedir o akıllı sözü:

“Soloon...! Ah Solon...! Sen ne yüce bir Bilge insan imişsin de, biz bilememişiz...!”
sözüdür.

Acılar içinde bu sözü durmaksızın yineleyip duran Kral Krezüs'ü, (Karun'u) odun yığınları üzerinde yanmaktan, işte yine Solon kurtarır...

“Bu kral ne demek istiyor? İndirin şu Kralı bu odun yığınının üstünden de, bir soralım kendisine!” denir, indirilir Kral.

Krezüs bir kraldır. Krallar odun yığınları üstünde yakılırken de Kral kalmasını bilmelidirler..!

Kral Krezüs ile Solon

Mustafa Aslan Aksungur tarafından yazıldı.
Çarşamba, 03 Aralık 2014 23:46 -

İndirilir Krezüs odun yığınının üstünden.

“- Ey Krezüs! Ateşin üstünde can alıp, can verirken SOLON da nereden aklına düştü şimdiii?” Derler.

Krezüs:

“Zenginliğimle övünür, mutluluğumla kıvanırken Solon bir gün bana:

“Sonunun nasıl olacağını görmeden kimse bana MUTLUYUM demesin!” demişti. **Gülüp geçmişim o gün ben bu söze ve O Bilgeye. Şimdi bugün sonumu görünce, Solun’un ne denli haklı olduğunu gördüm de, bu sonu Solon da görsün diye Solon’u çağırdım ODUN YIĞINININ üstünde...!”** der.

Bu akıl sözü, Kurus’u da çarpar. Krezüs’ü salt ateşten kurtarmakla kalmaz, ona özgürlüğünü de, krallık tahtını da geri bağışlar.

Krallar yakılmaz! Odun yığınlarının üstünde yakılmak, yalnızca Halk Önderlerinin ve Bilgelerin payına düşen alın-yazılarıdır. Ne diyelim? Bu alın yazısı değiştirilmedikçe sonuçlarını yaşamak ta, sonuçlarına katlanmak ta yine o Halk Önderlerinin ve Bilgelerinin alın yazısı olmaktan kurtarılamazlar...

□ □

Hayal, Umut, Bilgi ve Atılım birbirlerini tamamladıkları vakit, başarıların kapalı ve sürgülü kapıları, önümüzde kendiliklerinden şangır, şungur ardına dek açılacaktır; açılır..!

İlkel insanların sonsuz özgürlüklerini sınırlayan güç, belki de kendi kurdukları hayalleri olmuştur. Hayal, sanırım “Düşünceyi, düşünme”ye açan ilk kapı olmalıdır. Zira, *“Özgürlüğün hem sınırı, hem sınırsızlığı kurduğumuz hayallerle çizilir.”* Dersek, yanlış söylemiş olmayız.

***“-Uygarlık, bugünkü ulaştığı düzeyini, insanların hayal kurma yetilerine borçludur!”* diyorum ben. Hayal kurmadan, hayat kurulamaz! İnsanlar, Tanrıyı bulmak, Allaha ulaşmak için bile, nice hayaller kurmuş, nice gerçeklere ulaşmışlardır. Hayal: Ellerimiz, ayaklarımız gibi, insan oluşumuzun bir başka parçasıdır. Yaratıcı bir elemanıdır.**

Hayal şudur, hayal budur... Hayal yaşamın katı işkencelerinin, mengenelerinden kurtulup bağımsızlaştıkça, gökyüzüne kanatlanır. Gökyüzünün sonsuz maviliklerinde, özgürce keyif sürmek, onun işidir. Kısacası hayal, insan olmanın ayrılmaz bir parçasıdır.

İnsandan başka Canlar da, hayal kurarlar mı acaba? İncelenip bulunması gereken bir başka sorun da budur Dostlar bence...

Umut, bunalımları elinin tersiyle iteleyip, öteleyen bir Prensestir. Aynı zamanda güçsüzlüğümüzün hem kanıtı, hem yaratıcısıdır da. İyimser insan, onu hep yanibaşında görür. Başı dara geldikçe, kızıl saçlarından tutar, başını sağ yanına yatırıp, lale kırmızısı dudaklarından öperek, efkarını dağıtır. Ne yazık ki öptüğü, o lale kırmızısı dudaklar, çoğu kez, boşluğun duyarsız, sağır, batıcı ve dikenli budakları olur.

Gel bil ki, ne olursa olsun, Ozanın dediği gibi, insanoğlu: *“Ümit ettiği sürece yaşar...!”*

İnsan *zulmü*, hemen, her yere ulaşır da, tek, bir tek, insan denilen yaratıkların hayallerine ve umutlarına ulaşamaz!

Zulüm: Tarih boyu hep, yalnızca bu iki erdemden eşliğinden içeriye girememiştir hiçbir zaman. Düşünceyi bile susturan zulüm, Umut ile Hayali susturmaya güç yetirememiştir. Gücsüz insanların en büyük, en vefalı sırdaşı: UMUTLARIYLA, HAYALLERİ olmuştur. her insan nereye giderse gitsin, umudunu da, hayallerini de beraberinde götürmüştür, götürür. Bunların bittiği yerde, CAN da biter...

“ATILIM” a gelince:

İç ve dış baskıların, sansürlerin en çok musallat olduğu, kösteklediği erdemimiz, hep

atılım gücümüz□ olmuştur. Uzaklara gitmiyelim: Başta öz kendi Gücümüz olmak üzere, bütün güçler, “Atılımların” Baş-düşmanı olmuştur...

Neden?

□ **Nedeni çok basit:□ Çünkü atılım, Köleliklerden, bağımlılıklardan kurtulmanın Atomcul gücüdür de ondan...!**

Atılım: Girişkenlik denilen Tanrı gücünün davranışa geçirilişi demektir. Daha bizler bunun bilincine varmadan, Düzen denilen köleleştirici güç, bu erdemli davranışı, daha yatağında□ iken boğmak için, elinden geleni yarına koymaz! Önce koşullandırarak, özgüvenimizi bize kendi ellerimizle yıktırır. Özümüze olan güvenimizi de yitirdik mi biyol, Atılım gücümüzün işi bitiktir artık. Girişkenliklerimizi, sömürgeci el-muhtacı olmaktan, giderek kölesi olmaktan artık kendimiz de kurtaramaz oluruz..!

Düzen, salt kendimize olan özgüvenimizi yıkmakla kalmaz; birbirlerimize olan güvenlerimizi de yıkar.Yerle bir eder. Bir başa, dokuz yumruk birden indirerek, başlarını□ doğrultamaz hale getirir Kahramanlarını...

Düşmanımızı tanımadan, düşmandan kurtulamayız!

İçli-dışlı atılımlarımıza engel olan her Etken, bağımsızlaşmamızın Düşmanı,

Kral Krezüs ile Solon

Mustafa Aslan Aksungur tarafından yazıldı.
Çarşamba, 03 Aralık 2014 23:46 -

□□□□□□□□□□ [\[maslanaksungur@gmil.com\]](mailto:maslanaksungur@gmil.com)